

Borgånejdens släkt- och bygdeforskare rf

BSBF

Fotografierna Copyright © by Lars J W Holm 2005, 2015

- 2015 -

Innehåll

ORDFÖRANDESPALTEN Inga-Lill Svedberg	5
NYA MEDLEMMAR Inga-Lill Svedberg	6
TAVASTEHUS LANDSARKIV Inga-Lill Svedberg	7
FÖRENINGSFESTIVALEN 2015 Inga-Lill Svedberg	9
PÖRTÖ BEFOLKAS Henry Mansner	11
Henry Mansners ANFÄDER Henry Mansner	20
FAMILJEN LONGÉS NORDISKA RESA ÅR 1844 Helena Kesävaara	22
ALVA FORSIUS – EN UNIK KVINNA I BORGÅ Eila Forsblom	28
PÅ FLYKT ÖVER FINSKA VIKEN Carl-Anders Lindström	30
SLUMPEN – EN HJÄLPREDA VID ROTSÖKNING Bertel Rosenström	34
Verksamhetsberättelse, verksamhetsplan	36

Ordförandespalten

Du sitter igen med en ny årsbok i handen. Jag är riktigt glad över att vi igen lyckats få ihop tillräckligt med material för en publikation. Det som gör mig riktigt glad är att jag inte har varit tvungen att "jåma" och utöva alltför mycket påtryckning denna gång! Tusen tack till alla skribenter för era fina texter!

Du kan läsa föreningens senaste verksamhetsberättelse i denna publikation. Nånting som saknas därifrån, eftersom det ännu inte synts konkret, men som vi jobbat för under året är följande:

Vi har varit i kontakt med Borgå medborgarinstitut angående ordnandet av en grundkurs i släktforskning. Vi har hjälpt till med kursinnehållet och tipsat om lärare. Reslutatet är att det kommer att ordnas en grundkurs som börjar på hösten. Kursen går en gång i veckan, men veckodagen är ännu inte fastställd. Jag uppmanar alla nybörjare och andra intresserade att delta! Jag är övertygad om att kursen kommer att bli riktigt lyckad!

Vi har tillsammans med Finlands släkthistoriska förening och Askola släktforskare jobbat för att få Borgå församlingars kyrkoarkiv digitaliserade. Men det har visat sig vara oerhört svårt att få kontakt med kyrkoherdarna i församlingen ens för att diskutera frågan, vilket gör mig väldigt besviken. Jag var delvis inblandad i fotograferandet och sammanställandet av registret för Sibbo-kyrkböckerna och kan konstatera att det gick mycket enkelt och lätt att utföra fotograferandet med talkokrafter. En digitalisering av Borgås kyrkohandlingar är mycket efterfrågat, eftersom vi är många med Borgå-anknytning, så det skulle vara så nyttigt och trevligt att få med också Borgå.

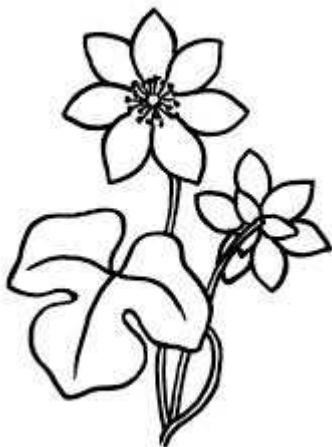
Vi har inlett samarbete med Helsingfors släktforskare. Båda föreningars styrelse träffades i höstas i deras klubblokal i Munksnäs för att diskutera ett samarbete. Vi är så hjärtligt välkomna med i deras verksamhet, i synnerhet på deras resor och vice versa. De har några gånger tvingats avboka sina utfärder p.g.a. för få anmällda. Nu i höst ordnar de en intressant fyradagarsresa till Estlands svenskbygder. Vi beslöt även att våra båda föreningar deltar i "Kuulutko sukuuni"-tillställningen i Vanda i höst. Vi försöker få med även andra finlandssvenska släktforskarföreningar, så att flere finlandssvenska släktforskare skulle lockas dit och få en chans att träffas och utbyta idéer.

Även samarbetet med Lovisanejdens släktforskare fortsätter. De deltar i vår utfärd till Sibbo i maj och i nästa vår hoppas vi på att få se lite av Östra Nyland i deras regi.

Inga-Lill Svedberg

Nya medlemmar

Barbro Forsström
Ulla-Maj Fransman
Henrik Grönholm
Bettina Hägglund
Beatrice Johansson
Marianne Lang
Agneta Sundström
Tina Väyrynen
Barbro Åberg
Anneka Eklund
Karin Granlund

Tavastehus landsarkiv

Tidigt en torsdagsmorgon (24 september 2015) for ett gäng ivriga släktforskare iväg med minibuss till Tavastehus. På landsarkivet togs vi emot av informationstjänstssekreteraren Oskar Wistbacka, som först berättade om arkivet i allmänhet och vad det består av samt hur det digitala sök- och beställningsprogrammet Astia fungerar. Sedan visade han oss runt i den relativt nya och fina byggnaden, byggd år 2009, där det finns 25 hyllkilometer förvaringsutrymme.

I Tavastehus landsarkiv finns bl.a. de statliga ämbetsverkens arkiv såsom tingsrätternas och magistraternas arkiv. Där finns också de kyrkliga arkiven och en del kommunala arkiv, samt sjömanshusens, herrgårdars och privata personers arkiv. Materialet i Tavastehus landsarkiv kommer i huvudsak från Tavastlands och Nylands landskap (inte huvudstadsregionen). De äldsta handlingarna är från 1600-talet. Beträffande Borgå finns t.ex. mantalslängderna från Östra Nylands magistrat på landsarkivet ända fram till 1970-talet. Däremot är Östra Nylands tingsrätts arkiv från 1960- och 70-talet ännu kvar i Borgå. I regel ska 40 år och äldre material bevaras på Riksarkivet eller landsarkiven. Alla kyrkohandlingar från Borgå finns kvar i Borgå församling, medan t.ex. Sibbo och Askolas kyrkoarkiv finns i Tavastehus.

Kunderna har tillgång till en forskarsal och apparater för läsning av mikrofilmer, samt kundterminaler med internet. Arkivets bibliotek finns dels i öppna hyllor i forskarsalen, dels i ett magasin varifrån man kan beställa den önskade litteraturen.

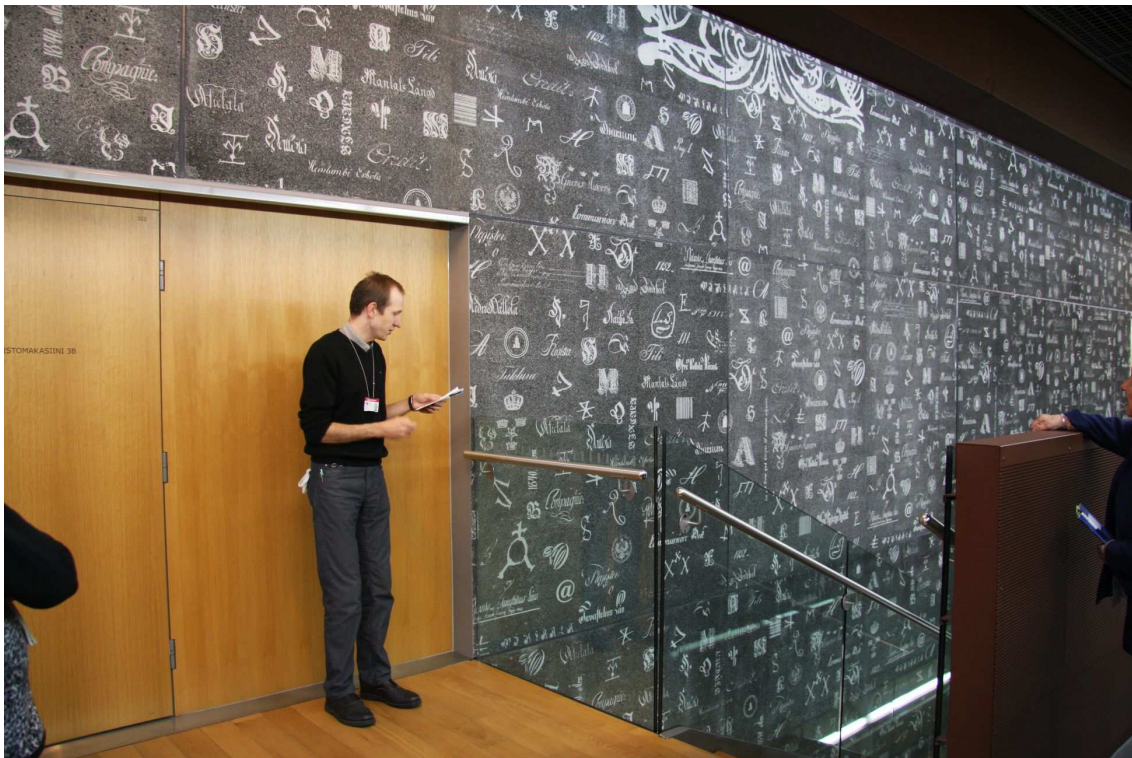
En speciell grej på Tavastehus landsarkiv är lagfartskartoteket. För varje socken finns alla gårdar i alfabetisk ordning i kartotekslådor. Ur korten kan man läsa när en gårdsstyckning har skett och i vilka tingsprotokollböcker ärendet har behandlats. Då kan man lätt beställa fram ifrågavarande böcker och där se lagfartsprotokollen. Ofta finns också utdrag ur jordregister och köpebrev bifogade. Ibland kan även släktutredningar och kartor finnas bland dokumenten. För Borgå sockens del finns lagfarter för åtminstone åren 1860-1931 i arkivet.

Efter rundvandringen fanns det tid för egen forskning. En del hade beställt fram material på förhand. Det går att göra på arkivverkets webbtjänst Astia, men om den var obekant kunde man också beställa material per e-post eller ringa. Undertecknad hade beställt bl. a. bouppteckningar och tingssprotokoll och jag trodde knappt mina ögon när det gick upp för mig att rullhyllan full med böcker var min beställning! Jag fick jobba hårt för att hinna leta fram allt jag var intresserad av under de timmar vi hade till förfogande. Andra beställde fram material vid betjäningsskivan och fick vänta en stund då personalen sökte fram materialet från magasinen. Till kundernas förfogande finns även en kameraställning där man med egen kamera kan fotografera det material man vill ha med sig hem.

Var och en skötte sin lunch själv. I närheten fanns en lunchrestaurang dit många gick och åt. Det var också möjligt att äta ur sin egen matsäck på arkivet. Det

finns en liten kokvrå med kylskåp, mikrovågsugn och kaffe- samt vattenkokare till kundernas förfogande.

Hemma i Borgå var vi glada och nöjda tidig kväll med en massa nytt material i bagaget. Alla var överens om att vi borde åka dit igen, eftersom där finns så mycket att forska i.

Vår guide Oskar Wistbacka berättar om "krumelurerna" på väggen. De är texter, ord, bokstäver, stämplat eller symboler tagna ur arkivets eget material och tryckta på väggen med en speciell teknik (grafisk betong).

Text och foton: Inga-Lill Svedberg

Föreningsfestivalen 2015

Vi hade i styrelsen en tid diskuterat möjligheten att delta i något föreningsjippo som skulle presentera vår förening på något sätt för allmänheten. Vi fick syn på en annons om Föreningsfestivalen och tyckte att detta skulle kunna passa oss. Vi ansökte om bidrag för ett litet kvällsevenemang och det beviljades! Vi var en av totalt tolv föreningar som under en vecka i oktober ordnade något evenemang runt om i Svensk-Finland. Det var många väldigt olika evenemang som ordnades under veckan, t.ex. "Fånga dagen" i Malax, garnyra i Övermark, "De blindas café" i Helsingfors, barnfest med trollkonster i Andersböle, queersalsakurs i Helsingfors, seniordans i Borgå, travsport i Kaustby, pidro-spel i Närpes osv.

Föreningsfestivalen har ordnats i Svensk-Finland sedan år 2005. Konceptet omformades år 2013 så att arrangemanget gick till de lokala föreningarna, som med stöd av festivalens projektledare arrangerar lokalfestivaler i de egna verksamhetsregionerna. Föreningsfestivalen finns till för att finlandssvenska föreningar ska kunna träffas, utbyta idéer och kunskap, knyta nya kontakter samt visa upp sitt kunnande för varandra och inför en bred allmänhet. Finlandssvensk Festivalförening r.f. står bakom Föreningsfestivalen och Svenska kulturfonden är festivalens huvudfinansiär.

Vi ordnade en släktforskar-kväll på Grand i Borgå torsdagen den 8 oktober med rubriken: "Känner du släkten? – Bekanta dig med släktforskning". Styrelsemedlemmarna hade åtagit sig olika uppgifter och presenterade sin del av släktforskningen vid sitt bord. Toffe och Nina visade hur man släktforskar på traditionellt, gammaldags vis med mikrokort och –läsare. Annika och Yngve visade samma sak med m. hj. av datamaskin och de uppgifter som kan hittas på olika Internet-sidor. På Helenas ansvar var att presentera släktforskarlitteratur och -arkiv. På Pians bord fanns information om vår förening och vår verksamhet, och hon sålde också våra bok- och tidningsdubletter. Lasse förevisade olika dataprogram för släktforskare.

Undertecknad höll ett kort föredrag om vad man ska tänka på då man vill komma igång med sitt släktforskande. Jag gav tips om var man kan hitta uppgifter; genom att intervjua äldre släktingar, från gamla brev och foton, tidningsurklipp, bouppteckningar, gravstenar osv. Äldre uppgifter kan främst hittas i kyrkböckerna, som finns på mikrokort i församlingen, på biblioteket och landskaps- och riksarkivet eller som digitaliserade foton på Internet.

Vi hade låtit trycka upp en ny, fin broschyr som visar vad föreningen sysslar med. Vi delade även ut höstens programblad och årsboken. En bildshow med tips för nybörjare visades med projektor under hela kvällen.

Vårt evenemang var riktigt lyckat och vi är mer än nöjda över det stora intresset. Vi besöktes av närmare 40 personer, varav en stor del var nybörjare, som ju var vår främsta målgrupp. Vi lyckades också få nio nya medlemmar till föreningen, som vi hoppas ska bli aktiva i föreningen!

Föreningsfestivalens projektkoordinator Oskar Koivumäki besökte även vårt evenemang och delade till slut ut ett fint diplom åt oss! Föreningsfestivalen hade även ställt upp med en del material som vi kunde dela ut till besökarna, bl.a. tygkassarna och det goda teet hade strykande åtgång.

Både före och efter evenemanget fick vi bra och positiv synlighet i media. Undertecknad blev intervjuad av Sune Bergström på Radio Vega Östnyland och intervjun hördes i Nyländsk förmiddag. Tidningen Östnyland gjorde en kort artikel före evenemanget. Reporter Maj-Louise Wilkman från samma tidning deltog under hela kvällen och skrev en längre artikel om evenemanget efteråt.

Text och foto: Inga-Lill Svedberg

Pörtö befolkas

Padis kloster i Estland innehade patronatsrätten till Sibbo, Borgå och Pernå 1351 – 1428. På Pörtö finns en sägen om en munk som skulle ha bott på Oxelhuvud "för mycket länge sedan". Det kan ha varit en cisterciensermunk från Padis.

Pörtö började få fast bosättning i början av 1700-talet. S:t Petersburg blev rysk huvudstad 1703. Våren 1708 drog en rysk flotteskader fram i den östnyländska skärgården och spred i sitt kölvatten skräck, död och förödelse. Baltikum intogs 1710.

Tsar Peter den Store landsteg i Helsingfors 1713 och de ryska trupperna hade under det följande året tagit kontroll över hela landet. Den s.k. Stora Ofreden hade börjat. Det uppstod en inte helt obetydlig utvandring från Finland till Baltikum vilken pågick till freden i Nystad 1721. Då erhöll Ryssland Ingermanland samt Estland och svenska Livland. Men efter lilla ofreden 1741-1743 vände strömmen och en allt stridare ström av flyktingar tillhörande allmogen i Estland började söka sig till Finland. Den tyska adelns rättigheter och makt över bönderna i Estland ökade kontinuerligt, så att mot slutet av 1700-talet betraktades bönderna som slavar som kunde köpas och säljas enligt ägarens gottfinnande. Detta ledde till att många ester flydde från landet. De två följande flyktingströmmarna inträffade 1753 och 1780. En del stannade på Pörtö. Sålunda kom det att finnas ester i nästan alla gamla Pörtöfamiljer.

1739 återinfördes livegenskapen i Estland. Successivt ökades förtrycket av de livegna. Under 1790-talet började den estniska landsbefolkningen även utskrivas till militärtjänstgöring som var på 25 år. Lagen slopades först på 1850-talet. Detta medförde att många försökte fly till Sverige och Finland. Det pågick en jämn flyktingström under första hälften av 1800-talet.

1781 skickades alla svenska torpare från Dagö till Ukraina, och kriget mellan Ryssland och Sverige 1788-1790 ökade ytterligare flyktingarnas antal. Efter 1809 blev situationen mera problematisk. Då kunde efterspaningar av rymlingar utsträcka sig ända till våra trakter. Det var därför en fördel för dem att deras namn oftast försvenskades av prästerskapet då de antecknades i kyrkböckerna. Efter att livegenskapen avvecklats i Baltikum 1861, upphörde den regelrätta flykten så småningom, men invandring söderifrån förekom också senare. Upphävandet av livegenskapen innebar dock inte ekonomisk och social frihet. Allmogen var fortfarande underställd de stora godsen och måste utföra dagsverken.

År 1756 startades Salt Sjö Fiskeri Societeten på Pörtö. Dess avsikt var att bedriva fiske i stor skala. Fiskare från landets kusttrakter, men också ester, vana vid havsfiske rekryterades. I början var de 20 till antalet, trots de stora planerna. Deras antal ökade nog så småningom, men bolaget blev aldrig riktigt lönsamt. 1783 omorganiserades bolaget under namnet Pörtö Fiskeri och 1831 utarrenderades bolaget åt fem Pörtöfiskare. På 1840-talet blev Onas-bönderna ägare till Pörtö med kringliggande holmar och också till Fiskeribolaget som förde en tynande tillvaro.

Enligt ryska tsarens beslut uppfördes på Pörtö en tullstation. Den togs i bruk 1840. Personalen bestod av en tulluppsyningsman och två tullvaktmästare. Stationen var verksam till 1930 då sjöbevakningen grundades. Detta skedde närmast för att bekämpa den ökande spritsmugglingen.

1800 inrättades Onas lotsplats med uppassning också på Rågsjär. 1826 flyttades uppassningen till Andersholmen, då det blev tillåtet att använda Söderskärsfarleden också för ingående trafik. Uppassningen på Andersholmen upphörde 1839 då lots- och tullverket skildes åt. Vid denna tid bildades Onas inre lotsplats på Onas med vakthållning på Rågsjär och Onas yttre på Hamnholmen med vakthållning på Kokkomaa. Från Rågsjär upphörde lotsningen 1902 och från Bastulandet (vid Södersjär) 1962.

1862 tändes Söderskärs fyr, den lyste till 1989. Också där behövdes personal.

Henry Mansner

Anfäder

Henry Johannes Mansner

Henry Johannes Mansner. ingenjör. Född 6.4.1946 Helsingfors. **Far:** I:1 ingenjör Viking Åke Johannes Mansner. **Mor:** I:2 Ingeborg Maria Eklund.

Äktenskap med Hedvig Ingeborg Wirzenius (Född 30.9.1950 Tammerfors.).

Generation I

I:1 f

ingenjör Viking Åke Johannes Mansner. Född 30.8.1918 Finnas, Vålax. Död 14.12.1958 Borgå. **Far:** II:1 Emil Adolfsson Mansner. **Mor:** II:2 Sofia Vilhelmina Johansdotter.

Äktenskap med Ingeborg Maria Eklund (Född 28.3.1920 Helsingfors. Död 11.11.2009 Borgå.).

I:2 m

Ingeborg Maria Eklund. Född 28.3.1920 Helsingfors. Död 11.11.2009 Borgå. **Far:** II:3 byggmästare Ivar Ernfrid Eklund. **Mor:** II:4 Aina Maria Jonasson.

Generation II

II:1 ff

Emil Adolfsson Mansner. Bonde. Född 6.6.1868 Baggas, Vålax. Död 10.3.1931 Finnas, Vålax. **Far:** III:1 Adolf Henric Henricsson. **Mor:** III:2 Anna Kristina Stjernberg.

Äktenskap med Sofia Vilhelmina Johansdotter (Född 15.7.1876 Gråbondas i Lillpellinge. Död 30.5.1952 Vålax.).

II:2 fm

Sofia Vilhelmina Johansdotter. Född 15.7.1876 Gråbondas i Lillpellinge. Död 30.5.1952 Vålax. **Far:** III:3 Johan Johansson. **Mor:** III:4 Wilhelmina Sofia Sundbäck.

II:3 mf

byggmästare Ivar Ernfrid Eklund. Född 24.5.1884. Död 29.5.1948. **Far:** III:5 Adolf Ferdinand Eklund. **Mor:** III:6 Matilda Sofia Grönberg.

Äktenskap med Aina Maria Jonasson (Född 3.11.1894. Död 6.9.1954.).

II:4 mm

Aina Maria Jonasson. Född 3.11.1894. Död 6.9.1954. **Far:** III:7 Otto Wilhelm Jonasson. **Mor:** III:8 Maria Sofia Qvickström.

Generation III

III:1 ff f

Adolf Henric Henricsson. Bonde, sjöman. Född 8.1.1814 Vålox, Baggas. Död 7.10.1875 Vålox, Baggas. **Far:** IV:1 Henric Henricsson. **Mor:** IV:2 Hedvig Fredriksdotter.

Äktenskap med Anna Kristina Stjernberg (Född 25.11.1823 Onas. Död 7.12.1908 Vålox, Nybondas.).

III:2 ff m

Anna Kristina Stjernberg. Född 25.11.1823 Onas. Död 7.12.1908 Vålox, Nybondas. **Far:** IV:3 Anders Mattsson Stjernberg. **Mor:** IV:4 Maria Andersdotter.

III:3 fm f

Johan Johansson. Född 1839. Död 1914. **Far:** IV:5 Johan Mattsson. **Mor:** IV:6 Anna Catharina Carlsdotter Smeds.

Äktenskap med Wilhelmina Sofia Sundbäck (Född 15.12.1844 Sundö. Död 1880.).

Äktenskap med Helena Lovisa Forsblom (Född 10.7.1850 Orrby. Död 1936.).

III:4 fm m

Wilhelmina Sofia Sundbäck. Född 15.12.1844 Sundö. Död 1880. **Far:** IV:7 Gustaf Adolf Sundbäck. **Mor:** IV:8 Maria Lovisa Henriksdotter.

III:5 mf f

Adolf Ferdinand Eklund. Sjötullvaktmästare. Född 16.10.1838 Häggesböle, Kyrkslätt. Död 15.1.1927. **Far:** IV:9 Adolf Fredrik Eklund. **Mor:** IV:10 Christina Boman.

Äktenskap med Matilda Sofia Grönberg (Född 10.5.1849. Död 7.10.1928.).

III:6 mf m

Matilda Sofia Grönberg. Född 10.5.1849. Död 7.10.1928. **Far:** IV:11 Carl Gustaf Grönberg. **Mor:** IV:12 Maria Grönqvist.

III:7 mm f

Otto Wilhelm Jonasson. lots. Född 25.6.1857. Död 12.5.1931. **Far:** IV:13 Jonas Pettersson. **Mor:** IV:14 Maria Lovisa Stjernberg.

Äktenskap med Maria Sofia Qvickström (Född 15.2.1856. Död 31.7.1943.).

III:8 mm m

Maria Sofia Qvickström. Född 15.2.1856. Död 31.7.1943. **Far:** IV:15 Mathias Qvickström. **Mor:** IV:16 Anna Caijsa Hansdotter.

Generation IV

IV:1 ff ff

Henric Henricsson. Född 16.1.1780 Ebbo, Hommas. Död 15.10.1851 Vålox, Baggas.

Far: V:1 Henric Henricsson. **Mor:** V:2 Johanna Thomasdotter.

Äktenskap med Hedvig Fredriksdotter (Född 26.9.1789 Kardrag, Ströms. Död 26.2.1852 Vålox, Baggas.).

IV:2 ff fm

Hedvig Fredriksdotter. Född 26.9.1789 Kardrag, Ströms. Död 26.2.1852 Vålox, Baggas.

IV:3 ff mf

Anders Mattsson Stjernberg. bonde, kronolots, Onas 2. Född 12.12.1789. Död 25.7.1852 Onas. **Far:** V:5, VI:53 Mats Staphansson. **Mor:** V:6, VI:54 Maria Johansdotter.

Äktenskap med Maria Andersdotter (Född 10.7.1793. Död 1868.).

IV:4 ff mm

Maria Andersdotter. Född 10.7.1793. Död 1868. **Far:** V:7 Anders Mattsson. **Mor:** V:8 Caisa Mattsdotter.

IV:5 fm ff

Johan Mattsson. Född 1805. Död 1858.

Barn med Anna Catharina Carlsdotter Smeds.

IV:6 fm fm

Anna Catharina Carlsdotter Smeds.

IV:7 fm mf

Gustaf Adolf Sundbäck. bonde. Född 1818. Död 2.1.1847. **Far:** V:13 Adolf Johansson Sundbäck. **Mor:** V:14 Hedvig Carlsdotter.

Äktenskap med Maria Lovisa Henriksdotter (Född 1817. Död 1854.).

IV:8 fm mm

Maria Lovisa Henriksdotter. Född 1817. Död 1854. **Far:** V:15 Henrik Johansson. **Mor:** V:16 Maria Andersdotter.

IV:9 mf ff

Adolf Fredrik Eklund. lots. Född 20.3.1808 Kyrkogårdsön. Död 19.1.1892. **Far:** V:17 Henricus Mattsson. **Mor:** V:18 Maria Johansdotter.

Äktenskap med Christina Boman (Född 1.8.1801 Stor Kanskog, Kyrkslätt. Död 16.2.1868 Porkala.).

Sambo med Amalia Maria Lundberg (Född 8.5.1818 Kyrkslätt. Död 19.4.1890.).

IV:10 mf fm

Christina Boman. Född 1.8.1801 Stor Kanskog, Kyrkslätt. Död 16.2.1868 Porkala.

IV:11 mf mf

Carl Gustaf Grönberg. Född 16.12.1818. Död 22.11.1896. **Far:** V:21 Thomas Mattsson.
Mor: V:22 Johanna Mattsdotter Sandström.

Äktenskap med Maria Grönqvist (Född 18.12.1823 Lustigkulla. Död 4.1.1891.).

IV:12 mf mm

Maria Grönqvist. Född 18.12.1823 Lustigkulla. Död 4.1.1891. **Far:** V:23 Göran Grönqvist.
Mor: V:24 Anna Catharina Lindström.

IV:13 mm ff

Jonas Pettersson. Född 1.4.1832 Nedre Gråns, Pellinge. Död 7.5.1914 Pörtö. **Far:** V:25 Petter Fredriksson. **Mor:** V:26 Hedvig Sofia Andersdotter.

Äktenskap med Maria Lovisa Stjernberg (Född 9.2.1836 Onas. Död 2.4.1910 Pörtö.).

IV:14 mm fm

Maria Lovisa Stjernberg. Född 9.2.1836 Onas. Död 2.4.1910 Pörtö. **Far:** V:27 Mats Mattsson Stjernberg. **Mor:** V:28 Helena Johansdotter.

IV:15 mm mf

Mathias Qvickström. Född 30.3.1823 Estland. Död 11.2.1898 Pörtö. **Far:** V:29 Johan Adamsson Qvickström. **Mor:** V:30 Elsa Danielsdotter.

Äktenskap med Anna Caijsa Hansdotter (Född 28.9.1817 Estland. Död 17.4.1858 Pörtö.).

Äktenskap med Catharina Sofia Thomander (Född 29.10.1821. Död 27.1.1905.).

IV:16 mm mm

Anna Caijsa Hansdotter. Född 28.9.1817 Estland. Död 17.4.1858 Pörtö.

Generation V**V:1 ff ff f**

Henric Henricsson. Född 13.9.1749 Ebbo, Hommas. Död 9.5.1815 Vålox, Baggas. **Far:** VI:1 Henric Axelsson. **Mor:** VI:2 Maria Hendricsdotter.

Äktenskap med Maria Ericdotter (Född 1752 Haiko. Död 28.4.1775 Hommas, Ebbo.).

Äktenskap med Johanna Thomasdotter (Född 1754 Ebbo. Död 25.3.1833 Vålox.).

V:2 ff ff m

Johanna Thomasdotter. Född 1754 Ebbo. Död 25.3.1833 Vålox.

V:5 ff mf f

Mats Staphansson. kronolots, bonde, Onas 2. Född 28.8.1760 Onas. Död 12.4.1808. **Far:** VI:9, VII:105 Staphan Johansson. **Mor:** VI:10, VII:106 Maria Eriksdotter.

Äktenskap med Maria Johansdotter (Född 24.6.1764 Söderveckoski, Philplåts. Död 15.9.1856 Onas.).

V:6 ff mf m

Maria Johansdotter. Född 24.6.1764 Söderveckoski, Philplåts. Död 15.9.1856 Onas.

V:7 ff mm f

Anders Mattsson. bonde, Nikuby. Född 1760. Död 27.9.1844.

Barn med Caisa Mattsdotter (Född 1760. Död 10.12.1835.).

V:8 ff mm m

Caisa Mattsdotter. Född 1760. Död 10.12.1835.

V:13 fm mf f

Adolf Johansson Sundbäck. Född 13.12.1794 Sundö. Död 22.8.1833.

Barn med Hedvig Carlsdotter (Född 1791. Död 24.4.1839.).

V:14 fm mf m

Hedvig Carlsdotter. Född 1791. Död 24.4.1839.

V:15 fm mm f

Henrik Johansson. Född 22.5.1790 Markusas, Tirmo.

Barn med Maria Andersdotter (Född 11.3.1792 Gråbonds, Lill-Pellinge.).

V:16 fm mm m

Maria Andersdotter. Född 11.3.1792 Gråbonds, Lill-Pellinge.

V:17 mf ff f

Henricus Mattsson. bonde och kronolots. Född 28.9.1746 Bolax, Hitis. Död 6.3.1827 Kyrkogårdsön.

Äktenskap med Maria Mattsdotter Åhman (Född 1.10.1752 Ådbäck, Kyrkslätt. Död 16.8.1801 Kyrkogårdsön.).

Äktenskap med Maria Johansdotter (Född 19.2.1765 Gummarbacka-Vinkers, Hitis. Död 14.12.1836 Kyrkogårdsön.).

V:18 mf ff m

Maria Johansdotter. bonddotter. Född 19.2.1765 Gummarbacka-Vinkers, Hitis. Död 14.12.1836 Kyrkogårdsön. **Far:** VI:35 Johan Larsson. **Mor:** VI:36 Katarina Jakobsdotter.

V:21 mf mf f

Thomas Mattsson. fiskare. Från Aksi?. Född 3.4.1789 Wardö, Estland. Död 16.12.1854.

Äktenskap med Johanna Mattsdotter Sandström (Född 21.8.1795 Pörtö. Död 2.12.1840 Pörtö.).

Äktenskap med Maria Christina Pelin (Född 1.3.1818 Karsby.).

V:22 mf mf m

Johanna Mattsdotter Sandström. Född 21.8.1795 Pörtö. Död 2.12.1840 Pörtö. **Far:** VI:43 Mats Jöransson Sandström.

Äktenskap med Carl Liljeberg (Född 1.4.1796 Haiko gård. Död 26.3.1816 Pörtö.).

V:23 mf mm f

Göran Grönqvist. Fiskare. Född 1780. Död 14.9.1865. **Far:** VI:45 Johan Grönqvist.

Äktenskap med Anna Catharina Lindström (Född 7.7.1797 Sibbo, Norrkulla holm.).

V:24 mf mm m

Anna Catharina Lindström. Född 7.7.1797 Sibbo, Norrkulla holm. **Far:** VI:47 Karl Lindström. **Mor:** VI:48 Maria Johansdotter.

V:25 mm ff f

Petter Fredriksson. bonde, lotslärling. Född 8.3.1790 Gråns, Storpellinge. Död 9.5.1839. **Far:** VI:49 Fredrik Ericsson. **Mor:** VI:50 Maria Pettersdotter.

Äktenskap med Hedvig Sofia Andersdotter (Född 21.10.1790. Död 5.4.1851.).

V:26 mm ff m

Hedvig Sofia Andersdotter. Född 21.10.1790. Död 5.4.1851.

V:27 mm fm f

Mats Mattsson Stjernberg. kronolots, bondmåg, Onas 1 (Södergård). Född 19.2.1793 Onas. Död 31.12.1847. **Far:** V:5, VI:53 Mats Staphansson. **Mor:** V:6, VI:54 Maria Johansdotter.

Äktenskap med Helena Johansdotter (Född 25.2.1809 Onas. Död 12.3.1868.).

V:28 mm fm m

Helena Johansdotter. bonddotter, Onas 1. Född 25.2.1809 Onas. Död 12.3.1868. **Far:** VI:55 Johannes Arvidsson. **Mor:** VI:56 Christina Gustafsdotter.

V:29 mm mf f

Johan Adamsson Qvickström. Född 1786. Död 2.2.1867. **Far:** VI:57 Adam Johansson Qvickström. **Mor:** VI:58 Anna Jacobsdotter.

Äktenskap med Elsa Danielsdotter (Född 1787. Död 7.4.1854.).

V:30 mm mf m

Elsa Danielsdotter. Född 1787. Död 7.4.1854. **Far:** VI:59 Daniel Jespersson. **Mor:** VI:60 Maria Håkansdotter.

Generation VI

VI:1 ff ff ff

Henric Axelsson. Född 1721. Död 1806. **Far:** VII:1 Axel Henricsson. **Mor:** VII:2 Anna Ersdotter.

Äktenskap med Maria Hendricsdotter (Född 1720. Död 1784.).

VI:2 ff ff fm

Maria Hendricsdotter. torpardotter från Backas, Boe. Född 1720. Död 1784.

VI:9 ff mf ff

Staphan Johansson. lots. Född 1728. Död 8.8.1789.

Äktenskap med Maria Eriksdotter (Född 1729 Svartbäck. Död 20.2.1803 Onas.).

VI:10 ff mf fm

Maria Eriksdotter. Född 1729 Svartbäck. Död 20.2.1803 Onas.

VI:35 mf ff mf

Johan Larsson.

Barn med Katarina Jakobsdotter.

VI:36 mf ff mm

Katarina Jakobsdotter.

VI:43 mf mf mf

Mats Jöransson Sandström. Född 13.5.1766 Pörtö. Död 8.10.1829 Pörtö. **Far:** VII:85 Jöran Mattsson. **Mor:** VII:86 Carin Josefsdotter.

Barn med ?.

Äktenskap med Lisa Thomasdotter (Född 1796. Död 8.10.1829.).

VI:45 mf mm ff

Johan Grönqvist.

Barn med ?.

VI:47 mf mm mf

Karl Lindström. Född (ca. 1770). Död 1805.

Barn med Maria Johansdotter (Född (ca. 1768).).

VI:48 mf mm mm

Maria Johansdotter. Född (ca. 1768).

VI:49 mm ff ff

Fredrik Ericsson. lots. Född 1759. Död 11.3.1811.

Äktenskap med Maria Pettersdotter (Född 1762. Död 9.11.1836.).

VI:50 mm ff fm

Maria Pettersdotter. Född 1762. Död 9.11.1836.

VI:53 mm fm ff

Mats Staphansson. Se V:5.

VI:54 mm fm fm

Maria Johansdotter. Se V:6.

VI:55 mm fm mf

Johannes Arvidsson. kronolots. Född 18.12.1785 Onas. Död 3.10.1833.

Äktenskap med Christina Gustafsdotter (Född 29.11.1778 Söderveckoski, Erikas. Död 12.7.1827.).

VI:56 mm fm mm

Christina Gustafsdotter. Född 29.11.1778 Söderveckoski, Erikas. Död 12.7.1827.

VI:57 mm mf ff

Adam Johansson Qvickström. Född 1742. Död 7.10.1818 Krämarö. **Far:** VII:113 Johan Jöransson Qvick.

Barn med Anna Jacobsdotter (Född 1761 Livland. Död 27.3.1821 Pörtö.).

VI:58 mm mf fm

Anna Jacobsdotter. Född 1761 Livland. Död 27.3.1821 Pörtö.

VI:59 mm mf mf

Daniel Jespersson. Född 1740. Död 29.11.1797 Pörtö.

Äktenskap med Maria Håkansdotter (Född 1740.).

VI:60 mm mf mm

Maria Håkansdotter. från Saxby. Född 1740.

Äktenskap med Jöran Dahlström.

Generation VII

VII:1 ff ff ff f

Axel Henricsson. torpare, landbonde, Kortisbacka. Död 1747.

Barn med Anna Ersdotter (Född 1699. Död 1777.).

VII:2 ff ff ff m

Anna Ersdotter. Född 1699. Död 1777.

VII:85 mf mf mf f

Jöran Mattsson. societetsfiskare. Född 1722. Död 24.10.1770.

Barn med Carin Josefsdotter.

VII:86 mf mf mf m

Carin Josefsdotter. Far: VIII:171 Josef.

VII:105 mm fm ff f

Staphan Johansson. Se VI:9.

VII:106 mm fm ff m

Maria Eriksdotter. Se VI:10.

VII:113 mm mf ff f

Johan Jöransson Qvick. fiskare. Född 1724. Död 1793.

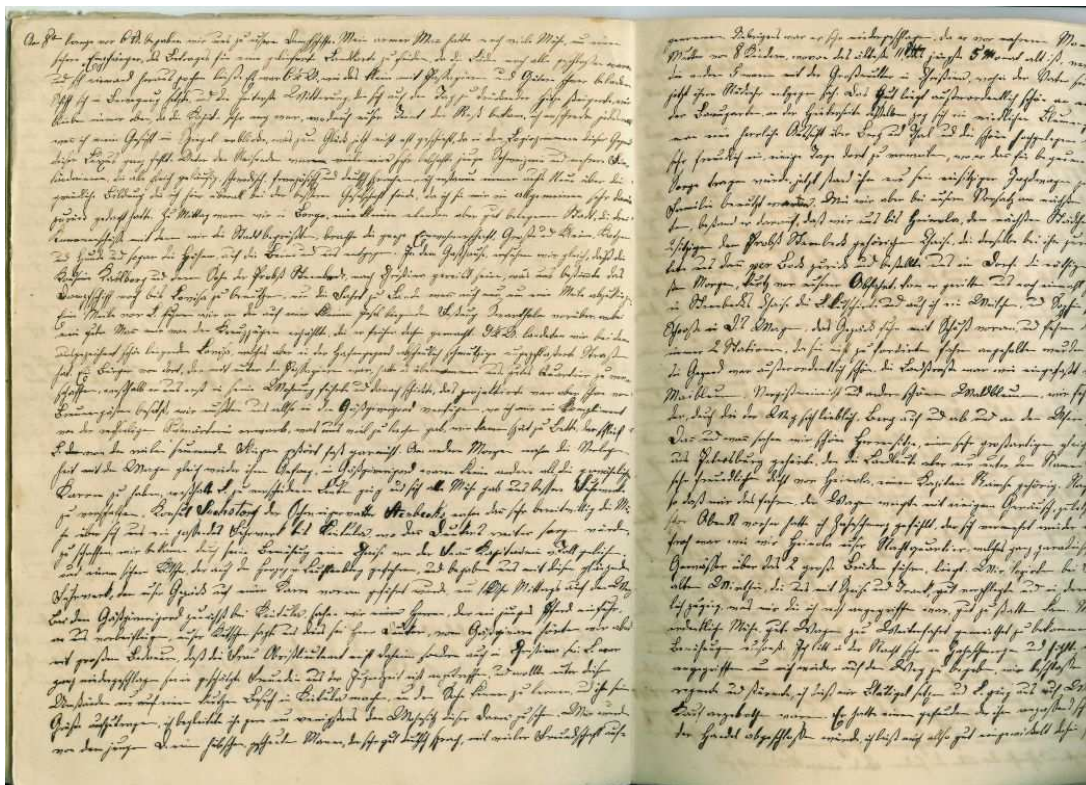
Generation VIII

VIII:171 mf mf mf mf

Josef.

Familjen Longés Nordiska resa år 1844.

Ett tyskt maskinskrivet kompendium, tätt skrivet och utan rubrik, dök upp när vi efter mina föräldrars död tömde bokhyllan i mitt barndomshem hösten 1994. Det skulle troligtvis ha hamnat i pappersinsamlingen om inte där inne låg en lapp på vilken pappa skrivit "avskrift av Auguste Longés anteckningar". Jag visste då endast att Auguste Longé var en avlägsen släkting, men kompendiet fick följa med hem och hamnade i vår bokhylla. Jag hade mycket paper att gå igenom för pappa samlade på alla brev och dokument som gällde släkten. När vi städade hyllan före julen några år senare, dök kompendiet upp på nytt. Min man bläddrade i det, började läsa och konstaterade att det här är nog en reseskildring. Vid det här laget visste jag att Auguste Longé var min farfars, morfars brors fru och jag hade läst om den här resan i min farfars mors Emma Poppius "levnadsteckning". Trots mina svaga kunskaper i tyska sträckläste jag reseskildringen under den följande julen. Det var uppenbart att personen som renskrivit texten varken kunde svenska eller finska, och inte heller kände till släkten, därför fick man gissa sig fram till både ort- och personnamn. Senare hittade jag också brev som Auguste Longé skrivit till sina föräldrar under resan. Nu började ett intressant men tidskrävande och svårt arbete, när vi översatte texten till svenska med min man. Det språk som Auguste använde är ålderdomligt och innehåller både låneord från andra språk och dialektala uttryck. En lärarinna i tyska som jag visade texten åt konstaterade: detta är inte tyska. Till all lycka hade vi till hjälp ett tysk-svenskt lexikon som är tryckt år 1832. Där hittade vi många ord som inte finns i nyare lexikon. Vi har under årens lopp också besökt Stralsund och Marinermuseum och Stadtarchiv där, samt en del av de platser i Sverige och Finland som Longés besökte under sin resa. Dessutom har vi haft hjälp av släktforskning för att lista ut de olika personernas identitet och släktskap.

Flera år senare, när översättningen var nästan klar, hittade min syster av en slump originalet bland de papper som hon hade fört hem till sig. Det är ett litet häfte, också det utan rubrik och utan pärm, tätt skrivet med sirliga, pyttesmå bokstäver i gammal tysk skrivstil. Utan den renskrivna kopian skulle nog översättandet ha varit en övermäktig uppgift för oss. Vissa detaljer har vi dock kontrollerat i originalet och namnen är oftast också rätt skrivna där. En del namn och detaljer har dock tyvärr förblivit oklara.

Auguste Longé, f. Sparre, föddes i Stralsund år 1810. Hennes far hade ett sillröckeri och hon hade 3 bröder som alla dog unga och ogifta. Hon bodde i ett hus som hennes mammas styvmor Augustine von Ramm ägde. När Auguste var 18 år gammal gifte hon sig med marinofficier Didrich Johann Longé, som varit inackorderad i samma hus sedan år 1816, då han övergick från Svensk militärtjänst till Preussisk tjänst och fick i uppgift att grunda en Preussisk flotta. Didrich Johann Longé var född i Christina(Ristiina) socken i Finland år 1779 och yngsta barnet till kapten Nils Longe(f.1729) och Maria Brita Calonius(f.1743). Auguste och

Auguste Longé

Didrich Johann hade ett barn, dottern Elisabeth född år 1837. År 1844 hade Didrich Johann Longé inte besökt Finland på 36 år och ville gärna träffa sina släktingar och vänner i Finland och visa sitt hemland för sin hustru och sin dotter. Dessutom ville han se hur det stod till med hemgården och brorsdottern Emma Longé(f.1823), som hade blivit föräldralös. Man beslöt sig för att resa via Danmark och Sverige för att Longé även skulle ha möjlighet att träffa sina där boende vänner. Dessutom besökte man S:t Petersburg. Med på resan följde också tjänsteflickan Sophie och Elisabeths docka Fanni, som enligt uppgift var stor som ett 2-årigt barn, men tyvärr blev glömd i gästfria släktingars barnkammare i Savolax. Med från

Didrich Johann Longé

Savolax följde däremot brorsdottern Emma, som sedan tillbringade 7 år i Stralsund, innan hon återvände till Finland och gifte sig med min farfars far

Gabriel Poppius (f.1800). Resan gick från Stralsund via Köpenhamn, Göteborg och den nyöppnade Göta Kanal till Stockholm, där man stannade en vecka. Sedan åkte man via Åbo, Helsingfors och Lovisa till södra Savolax där man stannade några veckor. Därifrån fortsatte resan via Villmanstrand och Viborg till S:t Petersburg. Returresan gick längs kusten via Helsingfors, Stockholm och Ystad. För det mesta åkte man båt, men man färdades också långa sträckor med häst. Resan tog sammanlagt 3 månader och enligt Longé utgjorde den tillryggalagda vägen 522 svenska mil. Under hela resan dokumenterade Auguste allting noggrant och detaljrikt i sin resedagbok som omfattar 32 tätt skrivna sidor. Hon namnger också alla personer som de träffade och de platser som de besökte.

Den handskrivna reseskildringen kom till Finland i en stor svart resekoffert med en del av Elisabeth Longés övriga kvarlåtenskap. Hon hade dött barnlös år 1916 och min farfar och hans syster var hennes enda arvingar. Den maskinskrivna kopian hade min farfar fått redan år 1909 när han besökte henne i Dresden.

Elisabeth Longé

Så här beskriver Auguste Longé resan från Helsingfors till S:t Michel

*"I god tid före klockan 6 **den 8 juli** begav vi oss till vår ångbåt. Min stackars man hade ännu mycket besvär med att hitta en pålitlig mottagare av betalningen för en levererad karta, eftersom affärerna ännu var stängda och ingen öppnade när han knackade på. Klockan halv sju satte den med passagerare och gods tungt belastade, lilla båten sig i rörelse. Vädret var mycket lugnt och klart och under dagen uppstod en tryckande hetta. Eftersom kajutan var mycket trång, stannade vi på däck, med den på följd att vår hy blev alldeles förstörd. Jag blir skrämmd varje gång jag ser mig i spegeln, vilket till all lycka inte händer så ofta nuförtiden, eftersom inkvarteringsrummen i den här trakten helt saknar denna lyx. Bland passagerarna fanns en livlig, ung schweiziska och flera finländska kvinnor, vilka alla talade lika flytande svenska, franska och tyska. Jag frapperas hela tiden av den grundliga bildning, som man i bättre kretsar överallt här stöter på. Jag hade väntat mig att bildningen var på en lägre nivå här.*

*Vid middagstid var vi i **Borgå**, en liten, eländig stad, som dock har ett gott läge. De tre kanonskott med vilka vi hälsade staden fick hela befolkningen på benen,*

stora och små, katter och hundar, ja till och med hönorna kom för att möta oss. I gästgiveriet fick vi genast veta att kusin Carlborg¹ och även hennes son, prosten Stenbäck², hade rest till Christina. För att förkorta resan till land, även om det bara var med någon mil, beslöt vi oss då för att fortsätta med båten ända till Lovisa.

En mil före Lovisa passerade vi Svartholms fästning, som ligger på en liten ö. Min man berättade då om de färder han gjort dit tidigare. Halv tiotiden steg vi i land i det mycket vackert belägna **Lovisa**. Gatorna nära hamnen är dock otäckt smutsiga och saknar beläggning. En av stadens borgare, som var vår medpassagerare, hade åtagit sig att skaffa oss ett gott kvarter. Han förde oss därför först till sitt hem för att vänta, medan han hörde sig för. Det planerade stället var dock upptaget av brunnsgäster, varför vi fick ty oss till gästgivargården. Där gav den pratsamma tjänarinnan mig en komplimang, som vi länge skrattade åt. Vi kom sent i säng. Sedan störde de många surrande flugorna så att Longé nästan inte alls sov.

Följande morgon hade vi åter svårt att hitta en vagn. På gästgiveriet fanns bara de vanliga kärrorna. Longé besökte alla möjliga människor och gjorde allt han kunde för att skaffa oss ett bättre fordon. Konsul Sucksdorff³, Stenbäcks svärfar, åtog sig sedan villigt att skaffa oss ett lämpligt fordon till Kinttula, varifrån Dunckers skulle sköta om fortsättningen. Tack vare honom fick vi låna kaptenskan von Zolls vagn och en pålitlig kusk, som till och med hade kuskat hertigen av Leuchtenberg. Klockan ett, vid middagstid, begav vi oss i väg i denna praktfulla vagn. Bagaget åkte i förväg i en kärra.

Vid gästgivargården närmast **Kinttula** körde en herre raskt förbi oss med en ung häst. Vår kusk berättade att detta var herr Duncker. På gästgiveriet fick vi dock till vår sorg höra att fru överstelöjtnantskan⁴ inte var hemma, utan att också hon var i Christina. Longé var mycket nedslagen över att inte få träffa sin uppskattade ungdomsvän och ville under dessa omständigheter endast göra ett kort besök till Kinttula, för att lära känna hennes son och lämna sina hälsningar. Jag for gärna med, för att åtminstone få se hur denna dam bodde. Vi blev mycket väl mottagna av den unge Duncker⁵, en stilig, förståndig man, som talade mycket god tyska. För övrigt var han mycket nedslagen, eftersom han några månader tidigare förlorat sin kära maka⁶ och sina 8 barns mor. Det äldsta av barnen var 11 år och det yngsta 5 månader. De 3 yngsta såg vi, de övriga 5 var med sin farmor i Christina, dit deras far beledsagat dem till midsommaren och nu såg fram emot deras hemkomst. Godset är mycket vackert beläget vid en sjö. På husets högra sida ligger trädgården och bakom det utbreder sig en förtjusande blomstergård. I bakgrunden ser man ett härligt landskap med berg och dalar och den högt belägna, vackra, nya kyrkan. Han bad mycket vänligt att vi skulle stanna där några dagar, under tiden skulle han skaffa oss en bekvämare vagn att fortsätta resan med. Nu kunde han endast erbjuda oss sin ensitsiga jaktvagn, eftersom de andra vagnarna var i den övriga familjens bruk. När vi meddelade att vi trots allt ville fortsätta vår resa följande morgon som planerat, bestämde han, att vi till den närmaste staden, d.v.s. Heinola, skulle få låna hans kabriolett och prosten Stenbäcks tvåsitsiga schäs, vilken denne lämnat hos honom. Sedan följde han oss, sittande på kuskbocken, tillbaka till byn och beställde de hästar vi behövde.

Vid niotiden följande morgon, lite före vår avfärd, kom han ännu ridande för att hälsa på oss. Longé och jag satt i Stenbäcks schäs, Longé var kusk och även jag en liten stund. Sophie och Lieschen satt i Dunckers vagn. Bagaget åkte i förväg i en kärra. Kuskarna körde enligt egen önskan två sträckor i gången, eftersom de inte var tvungna att hålla så hög hastighet. Vädret var otroligt vackert, så även trakten. Landsvägen kantades av smultron, liljekonvaljer, förgätmigej och andra vackra skogsblommor. Vi åkte genom milslånga skogar, där vägen idylliskt slingrade sig upp- och nedför berg och längs vackra sjöars stränder.

Här och var såg vi vackra herrgårdar, en mycket storartad genast på morgonen. Den tillhör en greve från St. Petersburg, vars namn landsborna inte kände till. En annan mycket förtjusande, kapten Ramsays, passerade vi lite före Heinola. På eftermiddagen blev jag mycket illamående, så att färden i den högljutt gungande vagnen till slut kändes outhärdlig. Redan föregående kväll hade jag haft tandvärk, som nu återkom, hårdare än förut. Därför var jag mycket glad när vi anlände till vårt nattkvarter i **Heinola**, som ligger paradiskt skönt vid stranden av en stark ström, och dit två stora broar leder. Vi logerade hos fru Rylander, en gammal och god värdinna, som trakterade oss väl med mat och dryck. I hennes hus var det tyst och fridfullt, vilket gjorde mig gott, eftersom jag var ganska matt.

Min gode Longé började genast skaffa oss en god hyrvagn att fortsätta resan med. Han gjorde allt tänkbart, men förgäves. Jag led mycket av min tandvärk under natten och kände mig på morgonen för trött för att orka fortsätta resan. Vi beslöt oss alltså för att stanna, eftersom det dessutom regnade och blåste. Jag lät sätta blodiglar och Longé gick för att se på några vagnar, som man bjudit ut åt honom. Han hittade en, som han tyckte var lämplig, men han ville dock att jag skulle se den före köpet avgjordes. Jag lät mig alltså föras väl påpaltad dit. Där blev vi övertygade om att det fanns plats för 3 personer i vagnen, och köpet avslutades kort därefter.

Mitt ansikte svällde upp oerhört trots alla huskurer. Tolv-tiden såg jag ännu förskräcklig ut. Jag mådde dock litet bättre och vädret var också gynnsammare eftersom vinden mojnade. Vid halv tvåtiden fortsatte vi därför resan i vårt nya åkdon, jag med hela ansiktet inlindat. Vi märkte att det var riktigt trevligt att färdas i vagnen. På gästgivargårdarna värderade man den alltid till ett högre pris än det Longé betalade, vilket gjorde honom riktigt nöjd. Det kändes underbart, att drömmen att äga en egen vagn, som Longé närt ända sedan han var barn, efter en så här lång tid nu uppfylldes här i hans hemland. Vi körde raskt och halv åttatiden hade vi tillryggalagt den 7½ mil långa sträckan till **Lahnavesi**. Longé bad duka upp det som fanns i huset, te, ägg, smultron osv., under tiden stillade han värdens nyfikenhet. Jag lät åter värma upp örter åt mig.

Vi fortsatte resan följande morgon, **den 13**, klockan 10. Sophie hade genast tråkigheter på sin kärra, hennes häst betedde sig ytterst opassande. Hattasken, som nyss reparerats i fint skick i Heinola, blev nu totalt förstörd, och både den och dess innehåll fick en förfärlig odör för eviga tider. Åter fanns många backar, dåliga värdshus och regn och blåst, så att man endast med möda lyckades

hålla upp paraplyet. Longé försökte balansera det med en hand. Sophie gav upp och satt i störtregnet utan paraply. Vi passerade flera landsbor från avlägsna byar som promenerande var på väg till S:t Michel, för att besöka kyrkan där följande morgon. Kyrkorna ligger här för det mesta på 6 mils avstånd från varandra.”

Klockan 6 var vi framme i **S:t Michel**, men fick inte plats i någotdera gästgiveriet, eftersom alla rummen var antingen upptagna eller beställda. Man rådde oss att vända oss till translator Bergman⁷, i hans hus tog man ofta emot gäster. Vi for dit nedslagna och genomblöta, men även där var mottagandet förbehållsamt. Vi var emellertid glada över att få tak över huvudet. Men när Longé, under samtalets gång, berättade för värdinnan om sina släktförhållanden och avsikten med vår resa, blev hon ytterst beredvillig, bad tusen gånger om ursäkt att hon inte genast förstått detta, och berättade, att vår brorsdotter Emma kommit på besök till Paukkula i dag och just nu befann sig i staden. Hon tog också hand om oss på allt sätt, lätt duka upp bättre mat osv. Longé beslöt att omedelbart besöka sin vän Schlüter⁸ och tog Elisabeth med sig. Denna var mycket lycklig över att få överta min plats i vagnen. Jag önskade slippa visa upp mig den dagen, eftersom mitt ansikte ännu var mycket svullet. Efter en halv timme återvände Longé utan Elise, som blivit kvar där som pant, för att hämta mig. Majoren krävde detta som ett tecken på vår vänskap och skickade också en kärra för att hämta våra saker. Vi åt ännu hastigt vår försenade middag och åkte sedan till det förtjusande **Paukkula**, som ligger ungefär en mil utanför staden. Där mottogs vi av husets herre, hans båda döttrar Sophie⁹ och Charlotte¹⁰ samt vår brorsdotter Emma, som redan hunnit bli god vän med Elisabeth. Jag var på förhand ganska spänd på vilket intryck Emma skulle göra på mig, men hon vann ögonblickligen min kärlek för eviga tider. I den trevliga, med murgröna och andra slingerväxter dekorerade salen träffade vi ett sällskap damer och efter att de avlägsnat sig åt vi ännu supé. När vi beledsagats till vårt bekväma sovrum, såg vi på klockan och blev förskräckta, det var redan midnatt. Sedan sov vi några timmar riktigt gott under våra sidentäcken.”

¹ Sofia Maria Calenius f.1785 gift 1. Stenbäck 2. Carlborg. ²Gustav Stenbäck f. 1809

³Joachim Christoffer Sucksdorff f.1787. ⁴Maria Charlotta Tuderus f.1788 gift Duncker.

⁵Gustav Duncker f.1807. ⁶Anna Elisabet Poppius f.1809 d.1844 gift Duncker. ⁷Robert Wilhelm Bergman f.1815.

⁸Severin Emanuel Schlüter f.1769. ⁹Sofia Johanna Schlüter f.1812. ¹⁰Maria Charlotta Schlüter f.1824

Helena Kesävaara

ALVA FORSIUS - EN UNIK KVINNA I BORGÅ

24.5.1866 - 14.7.1935

ALVA FORSIUS

Alva Forsius föddes i Borgå landkommun, på Åby säteri den 24 maj 1866.

Hon var näst äldst i en syskonskara på 12 barn. Föräldrarna var Johan Forsius och Hulda Hollmerus.

Alva utbildade sig först till handarbetslärarinna och sedan var hon en av dem tre som införde Frälsningsarmen i Finland.

Hon blev löjtnant i Frälsningsarmen 1889 och jobbade där ungefär 10 år. Sedan utbildade hon sig till barnmorska och utexaminerades 10.9.1898.

Hon hade upplevt de unga ensammas mammornas stora svårigheter, nöd och lidande eftersom det på den tiden inte fanns något socialt stöd för ensamstående mödrar. Och Alva Forsius hade en stark känsla för socialt arbete var det naturligt att hon bestämde sig för att underlätta situationen för dessa unga kvinnor och barn.

BARNBÖRDSANSTALT

Alva började kraftfullt arbeta för att kunna förverkliga sin dröm om ett privat barnabördssjukhus i Borgå. Som resultat av hennes hårda arbete kunde ett BB öppnas först i hyrda utrymmen 1.6.1899. Det visade sig, att utrymmen var genast för små och Alva önskade dock större utrymmen för verksamheten och med sin kännpaka iver lät hon resa ett stort hus med 12 patientplatser på Jonasbacken. BB stöddes bla. av Borgå stad, Sparbanken och av utskänkningsbolaget.

SOLHEM

Alva såg också de problem ensamstående mammor stötte på efter förlossningen. Som den driftiga kvinna hon var, lät hon resa ett stort hus mittemot BB. Huset döptes till Solhem och detta vackra och ljusa hem öppnades 1.6.1914. Solhem var Finlands första mödrahem. Där modern och barnet kunde stanna sex månader efter förlossningen. Mammorna fick råd i barnavård och yrkesfärdigheter för att kunna försörja sig själv och barnet. Man höll kontakt med mammorna ännu under tre år för att stöda och ge dem råd.

BÖCKER

Alva Forsius skrev flera böcker för gravida kvinnor och om barnavård. Böckerna lade i princip grunden för dagens rådgivningsverksamhet. Hon tog också stark ställning i förlossningshygien och småbarns mathygien.

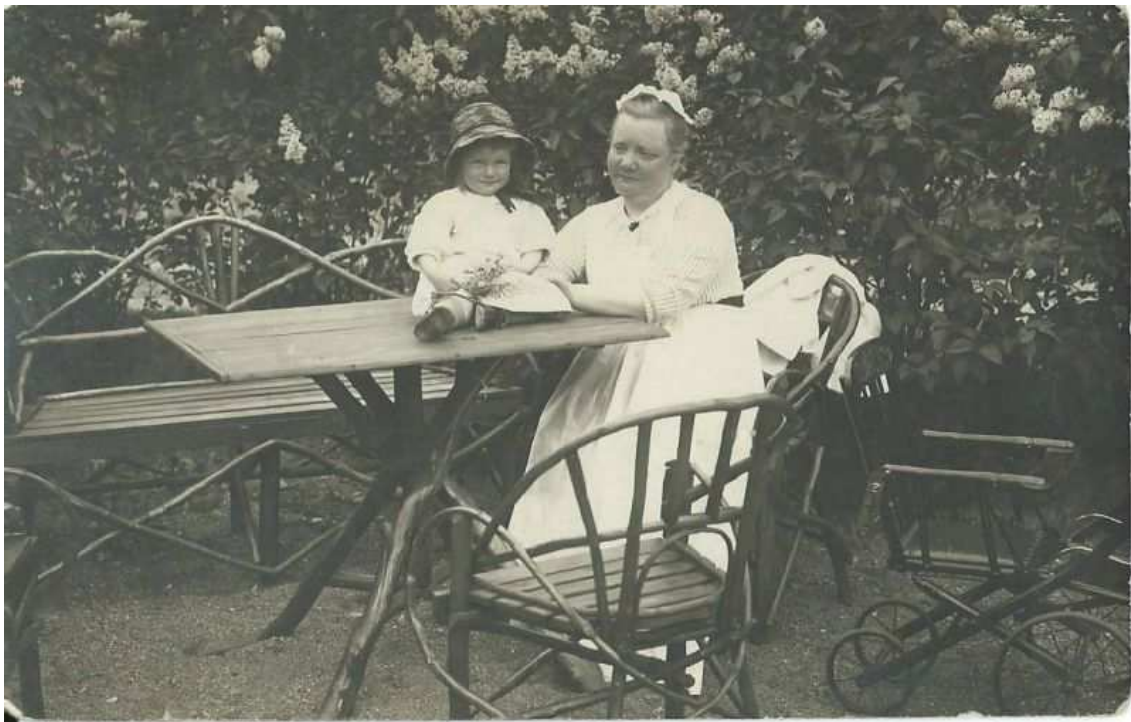
FOSTERDÖTTRAR

Alva Forsius tog tre nyfödda flickor till fosterdöttrar. AnnaSofie f. 1.1.1900, Marta Bernhardine f. 12.3.1905 och Eva Elisabeth f. 19.12.1912. Anna Sofie dog i ung ålder och Alva adopterade de två andra fosterdöttrarna år 1929.

JUBILEUMSÅR 2016

År 2016 kommer att vara Alva Forsius jubileumsår. Då har det förflutit 150 år sedan hennes födsel. För att hedra Alva Forsius avtäckar Föreningen Alva Forsius minne rf en staty med motivet en moder och barn den 24.5.2016. Statyn placeras på Linnankoskigatan 1 på gården till den barnbördsanstalt som hon grundade.

Mera info på föreningens hemsidor: www.alvaforsius.fi

Alva med ett barn

Eila Forsblom.

På flykt över finska viken

Carl-Anders Lindström

Redan på 1300-talet kom munkar från Padis kloster väster om Reval till den finska kusten för att fiska och både finländska och estniska båtar och skutor har seglat över viken med varor och även arbetsfolk i århundraden. Kontakten mellan kustbefolkningen på vardera sidan om finska viken har alltså långa anor. Under senare hälften av 1700-talet tilltog dock inflyttningen från Estland till den nyländska skärgården och kustsocknarna betydligt som en följd av att livegenskapen skärptes i Estland. Många flydde undan godsägarnas förtryck eller undan den långa ryska militärtjänstgöringen. De här inflyttade esterna hittas vanligen i kyrkoböckerna som fiskare i skärgården eller som tjänstefolk på herrgårdarna eller de större bondhemmanen.

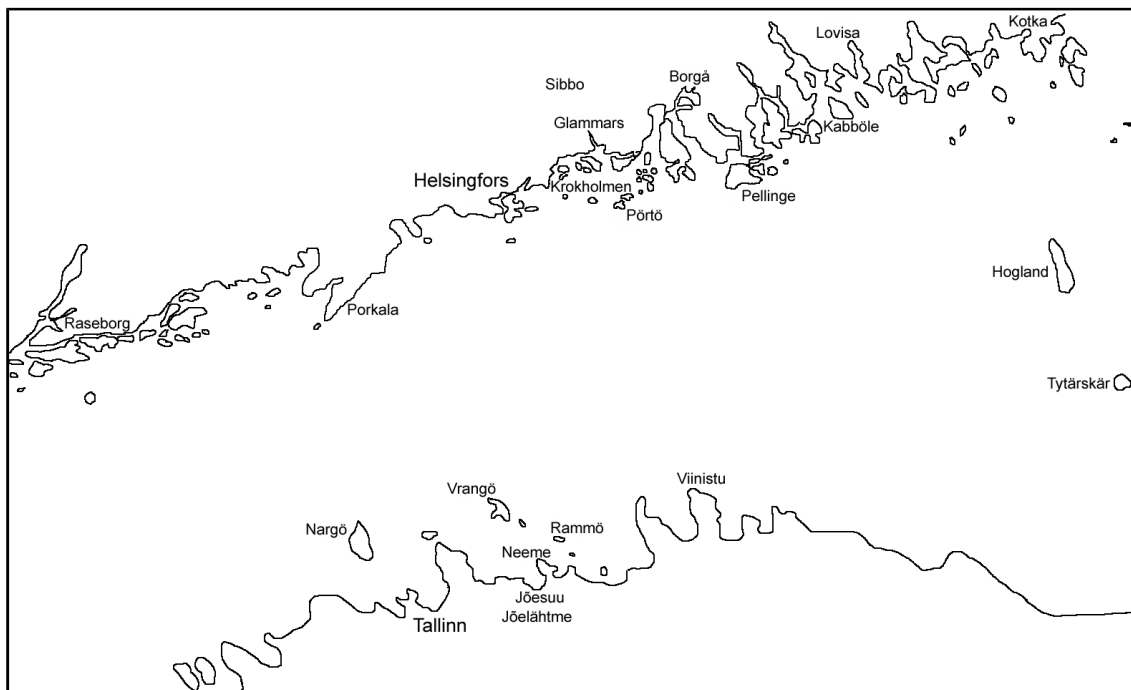
Det som man kanske inte känner till lika bra är att tidigare, allt från medeltiden fram till mitten av 1700-talet, förekom också en utflyttning från Finland till Estland. Fram till år 1721 var både Finland och Estland delar av det svenska riket, fastän Estland i praktiken kom i ryssarnas händer redan 1710. Det var främst tjänstefolk, bönder och hantverkare som sökte ett bättre liv i Baltikum, men det hände också att unga män rymde från knektjänstgöringen och istället tog anställning på den baltiska adelns hemman. Under stora ofreden, 1713-21, flydde även folk från Finland över till Estland undan ryssarnas härjningar, men de flesta återvände efter fredsslutet 1721.

I krigens spår följde ofta farsoter, och som en följd av dessa kunde hela släkter dö ut och hemman bli öde. Den smittosamma pesten, som kom till Finland sommaren 1710, härstammade från Asien och hade spritt sig till Polen och Baltikum år 1708. Vid den här tidpunkten flydde folk från Estland och Livland undan ryssarna till Finland och för att hindra pestsmittan skulle personer som kom från Baltikum tvingas stanna 6 veckor i karantän på någon ö innan de fick komma till fastlandet. Trots detta påbud spred sig pestsmittan från Reval till Sundö i Pellinge hösten 1710. Epidemin hade redan på sensommaren nått Helsingfors och före slutet av september spritt sig till Åbo. Från städerna utbreddes sig sjukdomen till den omkringliggande landsbygden. I Helsingfors dog nästan hälften av invånarna och i Borgå socken dog omkring en fjärdedel av befolkningen som en följd av pesten. På grund av sitt utsatta läge mellan Helsingfors och Borgå var också Sibbo hårt drabbat och enligt sägnen dog t ex alla invånare i Östersundom med undantag av värdinnan på Krogars. Numera tror man ändå att detta var en överdrift av den verkliga situationen.

Man förstår att skräcken för att smittas av pesten var stor. Innehavaren av Savijärvi och Eriksnäs i Sibbo samt Frugård i Mäntsälä, Johan Eriksson Nordberg, gick ombord på sin skuta med hela sin familj och sitt gårdsfolk och flydde ut på havet undan epidemin. Han seglade slutligen ända till Sverige och återvände själv aldrig till Finland, som också snart ockuperades av ryssarna då pesten äntligen var övervunnen. Johan Nordberg var född i Sverige, så han seglade alltså tillbaka till sina hemtrakter. Han hade fått sex barn i Finland och åtminstone tre av sönerna återvände till faderns hemman i den östra rikshalvan.

Sönerna Anders Johan och Carl Fredric Nordenberg adlades år 1751 med namnet Nordenskiöld.

I Massby i Sibbo tog bonden Eric Andersson på Glammars eller Glammarsbacka också saken i egna händer och flydde undan pesten ut till en av Sibbofjärdens yttersta holmar på sommaren 1710. Med sig hade han sin hustru, sin mor och sin 16-åriga son Klaus. Eric och hustrun var dock redan smittade och avled ute på holmen. Skräckslagna flydde Erics mor med sin sonson längre ut på havet, bort från smittan på fastlandet, och de kom så småningom till ön Vrangö vid den estniska kusten. Vrangö hade hört till den svenska flottan, men under den här oroliga tiden hade invånarna flytt, en del till byn Neeme på fastlandet och en del till Finland. År 1715 återvände tidigare invånare till Vrangö och fann då en främmande man, som sade sig heta Klaus Ericsson. Klaus påstod att hans far och mor hade dömts till döden i Finland och att han själv tillsammans med sin farmor hade lyckats fly, men att han skulle gå samma öde till mötes ifall han blev skickad tillbaka.

Finska viken.

Männen på Vrangö trodde inte på Klaus historia och han blev bortskickad från ön. Vinden blåste från väst när Klaus gav sig iväg. Han rodde i medvind och kom så småningom till ön Rammö. Där vände han sig till gårdsägaren Anija och bad om lov för att bosätta sig på ön.

Klaus fick tillstånd att slå sig ned på Rammö, men livet på ön blev hårt. Alla problem måste han lösa själv och på hösten var han orolig över anskaffandet av proviant för vintern. Skulle maten räcka till och skulle han överleva alla faror? Ensamheten började gnaga inombords. År 1717 var Klaus på uppköpsresa till Finland och där träffade han en 15-årig yngling vid namn Jakob. De kom

överens om att Jakob skulle börja jobba som fiskedräng åt Klaus på Rammö och nu blev livet lite lättare.

Snart vände sig Klaus till kyrkoherde Wrede i Jöelähtme församling för att skriva in sig i kyrkoböckerna. Som efternamn uppgav han inte sitt patronymikon, utan Glammarsbacka efter hemstället i Sibbo. Kyrkoherde Wrede, som var tysk, skrev Klamaspak i böckerna. Även fiskedrängen Jakob skrev in sig i kyrkoböckerna. Som förnamn uppgav han Jaak och som efternamn skrevs Lambot, som enligt hans ättlingar i Estland skall betyda jordbrukare eller bonde på gammal svenska. Troligtvis är det en omskrivning av ordet landbo eller landbonde.

Klaus Klamaspak gifte sig så småningom med den femton år yngre Triinu från Jõesuu på estniska fastlandet. De fick sammanlagt nio barn, varav sex uppnådde vuxen ålder. Kontakten med Finland upprätthölls tydligen under årens lopp, eller åtminstone återupptogs den vid mitten av 1800-talet. Klaus Klamaspaks barnbarnsbarn, syskonen Johan och Elisabeth Klamaspak kom nämligen att gifta sig med Helena och Abraham Lilleberg från Pörtö i Borgå skärgård. Helena och Abraham var också syskon och man ordnade dubbelbröllop den 20 augusti 1844 i Estland. Abraham Lilleberg återvände med sin unga fru Elisabeth Klamaspak till Pörtö genast efter bröllopet, medan Johan Klamaspak och Helena Lilleberg bosatte sig i Estland. Från oktober 1845 till september 1846 vistades även Johan och Elisabeth Klamaspaks kusin Anna (Anu) Jöransdotter Klamaspak på Pörtö, där hon jobbade som piga hos fiskaren Gustaf Adolf Lilleberg. Den 19 augusti 1847 ingicks igen ett äktenskap över finska viken. Då gifte sig Wilhelmina Klamaspak från Rammö med pörtöfiskaren Matias Björkström. Bröllopet ordnades i Estland, men paret bosatte sig på Pörtö. Wilhelmina Klamaspak var småkusin till de tidigare nämnda glammarsbackaättlingarna. Nämnas kan att både syskonen Lilleberg och Matias Björkström också hade estniska anor. Enligt uppgift skall dock släkten Lilleberg ha kommit till Estland från Sverige.

Redan i ett tidigt skede började endel av Klaus ättlingar förkorta efternamnet Klamaspak till Klamas. I kyrkoböckerna står det ofta att personen heter *Klamas* eller *Klamaspak*. Åtminstone ännu ett femte barnbarnsbarn till Klaus Klamaspak återvände till Finland. I slutet av april 1848 kom nämligen fiskarsonen Göran (Jüri) Tönnesson Klamas från Rammö till Yttre Krokholmen i Sibbo skärgård. Han gifte sig där med fiskardottern Anna Lovisa Blomster i september samma år. Enligt Wessman försökte Göran Klamas få tillbaka Glammarsbacka hemman till släkten och han hade t o m de gamla hemmanspappren med sig. Försöket lyckades ändå inte. Det hade trots allt förflutit nästan 140 år sen släkten övergav gården i sin flykt undan pesten. Göran Klamas bosatte sig därför för gott med sin familj på hustruns hemställe på Krokholmen.

Man kan nog säga att beslutet att fly pesten ut på finska viken, som Eric Andersson tog sommaren 1710, räddade glammarsbackasläkten från att utplånas. Trots att varken Eric själv eller hustrun klarade smittan, så lever släkten vidare både i Finland, Estland och Sverige tack vare att sonen Klaus lyckades ta sig över till Vrangö tillsammans med sin farmor. Det finns idag t o m

ättlingar till Klaus från Glammarsbacka som bor i Söderkulla i Sibbo, ett stenkast från det ursprungliga Glammars hemman.

Fiskedrängen Jaak Lambot gifte sig år 1732 med estniska Liisu och de fick åtta barn i äktenskapet. I oktober 1750 drucknade Jaak tillsammans med sin 14-åriga son Hans, men släkten lever vidare åtminstone i Estland och Sverige. Släkterna Klamaspak och Lambot har dessutom gift in sig i varandra under senare generationer.

Källor och litteratur:

Boman, Sven: Kabböle-ester, en minoritet i minoriteten. Lovisa 1992.
Stjernvall, Håkan: Livländsk rymling - östnyländsk torpare. Lovisa 1991.
Enbom, Sten m.fl.: Från flydda tider till dagens verklighet. Skeden i Sibbos historia. Sibbo 2004.
Packalén, Eva m.fl: Sibbo skärgård. Villor, liv, folk. Borgå 2003.
Selén, Göran: Borgå socken genom tiderna I. Borgå 1996.
Kuvaja, Christer, Sibbo sockens historia. Fram till år 1868. Band 1 och 2. Jyväskylä 1994.
Wessman, V.E.V. Boken om Sibbo I. Borgå 1925.
Information om släkten Klamaspak på www.geni.com och www.familytreedna.com.
Kyrkoböcker från församlingarna i Borgå och Sibbo.

Slumpen – en hjälpreda vid rotsökning

Bertel Rosenström, Emsalö:

Det var en gång, i mitten av 1980-talet, en amerikan vid namn Forsblom som hade kommit på tanken att börja leta efter sina rötter. Hur han skulle gå till väga hade han ganska dunkla begrepp om, om ens några.

Han visste att hans far Elis och en farbror, bägge vid det laget döda, hade invandrat till USA från något land i Europa. Men från vilket land, det hade han aldrig tagit reda på. Vid diskussioner med sina anhöriga hade han ändå kommit fram till att pappans modersmål säkerligen var svenska. Också släktnamnet pekade åt det hållet.

Spåren bakåt kunde därmed gå österut och i riktning Sverige.

En titt på jordgloben gav vid handen att Sverige var en liten, obetydlig fläck högt uppe i norr. På ett så begränsat område – med amerikanska mått – skulle det säkert inte vara svårt att hitta rätt, bara man väl tog sig dit.

Flyg till Stockholm

Så en dag satte han sig på flyget och landade efter några timmar i Stockholm. Med en handskriven papperslapp gick han runt i staden och frågade några han mötte. På lappen stod otydligt präntat Elis Forsblom, Borgå. Visserligen – konstaterade han – kunde de flesta han talade med engelska, men ingen kunde hjälpa honom med att tyda adressen på lappen – något Borgå hade knappast någon i Sverige hört talas om. En person trodde att han möjligen i Västeråstrakten kunde få tag i någon ledtråd, varför han reste dit. Men i Västerås var man igen av den åsikten att det nog var i Norrland, kanske i Västerbotten, han borde leta. Där skulle finnas folk som hette Forsblom, hade man hört.

Umeå blev därför följande anhalt på hans irrfärd.

Efter diverse kringelkrokar fick han där kontakt med en person som verkligen trodde sig kunna tyda adressen på hans papper: Bergö! Och Bergö låg ju rätt nära Umeå, tvärs över Kvarken, söder om Vasa.

Till Vasa

Så vår man tog färjan över till Vasa. Väl ditkommen var det inte svårt att få reda på varifrån bussen till Bergö gick. Till Bergö kom han en vacker eftermiddag och steg av vid handelsboden.

Kunderna som han konsulterade i butiken slog sina kloka huvuden ihop och kunde så småningom konstatera att det ingalunda stod Bergö på lappen, utan Borgå.

Borgå, ja dit var det långt. Då drog sig någon till minnes att Margareta i bydelen Södersund en tid hade sällskapat med en Bertel, och han var visst från Borgåtrakten. Alltså visade man främlingen till Södersund.

När Margareta fick se vad det stod på lappen tyckte hon sig minnas att hon vid sina besök hos mig på Emsalö ett tjugotal år tidigare hade träffat en familj med namnet Forsblom som bland annat hade växthus och körde taxi. Alltså ringde hon mig och undrade om hon kom ihåg rätt.

Det gjorde hon. Familjen Forsblom, som hade både taxirörelse och växthus, levde i högönskelig välmåga i min hemby, Varlax på Emsalö.

Ett aber

Men det fanns ett aber. Någon Elis fanns det inte i den familjen. Inte ens i den släkten.

Mitt anspråkslösa forskande om invånarna på Emsalö gjorde emellertid att jag kände till två bröder Forsblom från byn Orrby – också på Emsalö – som i tiden hade emigrerat till Amerika och att den rotsökande mannen uppenbarligen var son till en av dem. En syster till dessa bröder Forsblom hade genom giftermål kommit att flytta till Varlax och rent av blivit granne med taxifamiljen Forsblom. En av denna systers söner var alltså bosatt i byn. Jag tog kontakt med honom och berättade att han just nu hade en Amerikakusin i Österbotten som sökte sina rötter. De båda fick kontakt med varann, och Elis son från Amerika reste från Bergö till Borgå och hade därmed nått fram till det han sökte – sina rötter.

Historien kunde tjäna som exempel på hur tillfälligheter och till synes ovidkommande detaljer kan bli helt avgörande för huruvida en rotsökning leder till framgång eller misslyckande. Eftersom det finns flera olika släkter med namnet Forsblom i det vidsträckta Borgå-Borgå landskommun, var det nödvändigt för slumpen att på detta sätt gripa in för att vår man från Amerika skulle träffa rätt.

BORGÅNEJDENS SLÄKT- OCH BYGDEFORSKARE RF

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR VERKSAMHETSÅRET 2015

Styrelsen under året

Styrelsens konstituerande möte hölls 7 april varvid styrelsen fick följande sammansättning:

Inga-Lill Svedberg, ordförande
Christoffer Sundberg, viceordförande
Annika Fredriksson, sekreterare
Yngve Fredriksson, kassör
Lars J W Holm och Marita Grönholm, medlemmar
Siv Winberg och Helena Kesävaara, suppleanter

Styrelsen har sammanträtt 7 gånger, dessutom har ett styrelsemöte hållits tillsammans med Helsingfors Släktforskares styrelse för att diskutera ett närmare samarbete.

Verksamhetsgranskare

Gunnevi Andersson och Barbara Jacobsson.
Suppleanter Linnea Dahlgren och Göran Pettersson.

Verksamhet

Föreningens femtonde verksamhetsår har fortsatt som föregående år med medlemskvällar och exkursioner.

Föreningens bibliotek finns på huvudbiblioteket i Borgå. Bibliotekarier har Siv Winberg (vårterminen) och Barbara Jacobsson (höstterminen) varit. Klippboken, som sporadiskt finns med på medlemskvällarna, har skötts av Marita Högström (vårterminen) och Ulli Gabrielsson (höstterminen).

Föreningens webmaster har varit Lars J W Holm. Föreningen har en egen websida på adressen www.bsbf.net och en egen Facebook-sida.

Medlemskvällar

Medlemskvällarna har hållits i Kulturföreningen Grands lokaler. Om medlemskvällarna och annan verksamhet har medlemmarna fått information i form av infoblad samt på hemsidan och i tidningen Östnyland, i "Föreningsevenemang", dessutom årsmötesinformation med e-post eller brev.

29.01	Operation "Pinatova" (avdelning Arho) hösten 1944" / Olli Ripatti (16 deltagare)
26.02.	"Texttydning" / Marita Raatikainen (13 deltagare)
26.03.	Årsmöte "Inbördeskrigets händelser i Sibbo" / Martin Andersson (16 deltagare)
23.04.	"Hangöudd i främmande händer" / Tomy Karlsson (23 deltagare)
29.10	"Geneettisen sukututkimuksen kuulumisia" / FD, MBA Marja Pirttivaara (20 deltagare)

- 26.11. "Rudolf Flodman och min farfar Edward Bergman"
Bror Bergman.
Föreningen bjöd på glögg och jultårter.
(21 deltagare)

Exkursioner

- 23.05. Vårutfärd till Tusby. Ainola, Halosenniemi, Luftvärnsmuseet, Hembygds- och släktmuseum i Klaavola och Syväranta Lottamuseum besöktes. (23 deltagare + 10 Lovisabor)
- 24.09. Heldagsexkursion till Landskapsarkivet i Tavastehus. (11 deltagare)

Övrig verksamhet

- 08.10. "Känner du släkten? Bekanta dig med släktforskning!" / Infotillfälle för allmänheten om släktforskning ordnades som en del av Föreningsfestivalen. (38 deltagare)

"Årsboken 2014" har givits ut.

Understöd

Föreningen har erhållit följande understöd:

500 € från Aktiastiftelsen för verksamheten.

500 € från Föreningsfestivalen för anordnandet av ett infotillfälle om släktforskning.

Erhållna gåvor och litteratur

- Ett stort antal gamla exemplar av Genos och Genealogiska Samfundets Årsbok, samt några andra böcker, av Johan Ståhl.
- Tekniska Läroverket i Helsingfors 25-års Jubileumsskrift 1916-1941 Bibliofilupplaga No 220/650 tryckt för Sibbobon Konrad Lindberg, av Ragnar Lindberg.

Dessutom har följande tidskrifter erhållits:

- Jakobstadsnejdens släkt- och bygdeforskare rf:s tidskrift Släkt och bygd
- Sällskapet för släkt- och hembygdsforskning i Hangö rf:s medlemsblad
- Genealogiska Samfundets tidskrift Genos
- Svenska Folkskolans Vänner tidskrifter Svenskbygden, Magasinet och Kalender 2015
- Vasanejdens släkt- och bygdeforskare rf:s medlemsblad Släktspejaren
- Helsingfors släktforskarens medlemsblad Släktforskaren
- Lahden Seudun Sukututkijat ry:n jäsenlehti Sukuset
- LRF Medias tidskrift Släkthistoria / Inga-Lill Svedberg
- Sukuseurojen liiton tidskrift Sukuviesti / Lars J W Holm
- Finlands svenska hembygdsförbunds medlemsblad Hembygden / Inga-Lill Svedberg

Forskningsutrymmen och egendom

Föreningens mikrokort- och mikrofilmläsapparater samt böcker och tidskrifter finns i huvudbiblioteket i Borgå. Apparaterna har enligt föreningens bokföringshäfte besökts 16 persongångar av 12 olika personer sammanlagt ca 33,5 timmar.

Forskningsförfrågningar

Förfrågningar har kommit till föreningen om släkter. Föreningen har hjälpt efter bästa förmåga.

Medlemmar

Medlemmarnas antal 31.12.2015 uppgick till 75 personer. Föreningen har fått 10 nya medlemmar och 4 medlemmar har avgått. Medlemsavgiften för år 2015 har varit 25 €.

Föreningen är medlem i Genealogiska Samfundet i Finland. Föreningens styrelsemedlem Lars J W Holm var under året styrelsemedlem i Genealogiska Samfundet i Finland och i Finlands släkthistoriska förening, samt ordförande för Calamnius släktförening r.f.

Inga-Lill Svedberg
Ordförande

Annika Fredriksson
Sekreterare

VERKSAMHETSPLAN 2016

Medlemskväll i januari (28.1) med föredrag

Medlemskväll i februari (18.2) med föredrag

Årsmöte i mars (31.3) med föredrag

Medlemskväll i april (28.4) med föredrag

Vårutfärd i maj (lördag 28.5) till Sibbo

Medlemskväll i september (29.9) med föredrag

Medlemskväll i oktober (27.10) med föredrag eller arkivbesök

Medlemskväll i november (24.11) med föredrag

Styrelsemöten vid behov

Förbundsmöten

